

Pagpapatawad
sa
Bibliya

Ray Foucher

Lahat ng mga sipi ng banal na kasulatan, maliban kung isinaad, ay kinuha mula sa King James Version.

Ang Brenton Septuagint Translation 1884 ay na-access mula sa www.BibleHub.com

Ang mga sipi ng banal na kasulatan na minarkahang 'BBE' ay kinuha mula sa Bibliya sa Batayang Ingles, nakalimbag noong 1965 ng Cambridge Press sa Inglatera. Public Domain.

Ang mga banal na kasulatan na minarkahan bilang 'GNT' ay kinuha mula sa Good News Translation - Second Edition © 1992 ng American Bible Society. Ginamit nang may pahintulot.

Ang mga banal na kasulatan na minarkahang 'Lamsa' ay mula sa The Holy Bible mula sa Sinaunang Silangan Mga Manuskrip na isinalin ni George Lamsa (1933) mula sa orihinal na mga Aramik na Peshitta na manuskrito.

Ang mga sipi sa banal na kasulatan na minarkahang 'NASB' ay kinuha mula sa New American Standard Bible®, Copyright © 1960, 1962, 1968, 1971, 1972, 1973, 1975, 1977, 1995 ng The Lockman Foundation. Ginamit nang may pahintulot.

Ang mga panipi sa banal na kasulatan na minarkahan (NIV) ay kinuha mula sa Holy Bible, New International Version®, NIV®. Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 ni Biblica, Inc.™ Ginamit nang may pahintulot ni Zondervan. Nakalaan ang lahat ng mga karapatan sa buong mundo. www.zondervan.com Ang "NIV" at "New International Version" ay trademark na nakarehistro sa United States Patent and Trademark Office ni Biblica, Inc.™

Ang mga sipi ng banal na kasulatan na minarkahang 'NKJV™' ay kinuha mula sa New King James Version®. Copyright © 1982 ni Thomas Nelson, Inc. Ginamit nang may pahintulot. Nakalaan ang lahat ng mga karapatan.

Ang mga sipi ng banal na kasulatan na minarkahang 'RNT' ay kinuha mula sa The Remedy New Testament Paraphrase Copyright © 2020 mula sa www.comeandreason.com

Ang mga numero ng Strong, kahulugan ng salita at bilang ng paggamit ay mula sa The Online Bibliya Copyright © 2020 mula sa www.onlinebible.net

Pagpapatawad mula sa Bibliya

Mayroong Dalawang Mga Uri?

Ray Foucher

April 2020

Ang e-book bersyon ng pag-aaral na ito (sa format na PDF) ay maaaring ma
download mula sa website ng may-akda sa:

[https //characterofgod.org/resource/ o](https://characterofgod.org/resource/)

[http //maranathamedia.com/books](http://maranathamedia.com/books)

Mga Nilalaman

1. Pagpapatawad sa Bibliya: Mayroon bang Dalawang Uri?.....	5
2. Pagpapatawad sa Bibliya :Isang Legal na Bagay?.....	12
3. Patawad sa Bibliya: Kaugnayan nito sa Kasalanan.....	21
4. Pagpapatawad sa Bibliya: Ilang Halimbawa.....	29
5. Patawad sa Bibliya: ay Ipinapakita ang Puso ng Diyos.....	35
6. Ang Pagpapatawad sa Bibliya: ay Ipinapakita ang Puso ng Diyos.....	40
Boud.....	45

1. Pagpapatawad sa Bibliya: Mayroon bang Dalawang Uri?

Humihingi ka ba ng kapatawaran? Nahirapan ka ba na malaman kung maging o hindi ka pinatawad ng Diyos? Sa iyong ugnayan sa Diyos, nararamdaman mo ba ang pagpapatawad? O nararamdaman mo ba ang pagkakasala at kahihiyang? Alam mo ba kung ano ang mga epekto ng nagkakasalang damdamin sa kalusugan ng emosyonal? Hindi talaga maganda. Ang pagpapatawad at kalusugan ay tiyak na nauugnay. Ang pagkakasala ay nagbubunga ng sakit na pang-emosyonal at maaaring maging magreresulta sa sakit na pisikal. Kung nahihirapan kang malaman kung paano madaig ang pagkakasala, kung gayon ang pagpapatawad ay isang bagay na kailangan mong maunawaan at hangarin.

Paano sa palagay mo kinumusta ka ng Diyos kapag nagkasala ka? Nagagalit ba Siya? Kailangan ba siyang mapayap o makipagkasundo sa iyo? Humihingi ka ba sa Diyos na patawarin ka? Nagtataka ka ba kung patatawarin kaba Niya? Sa mundo, at kahit sa karamihan ng Kristiyanismo, mayroong pagkalito sa paksang ito.

Kung nakakaramdam ka ng kahihiyang at nagdadala ng maraming pagkakasala, isang pasanin na gugustuhin mong matanggal, ang pag-aaral ng kapatawaran na ito ay magbibigay ng mga sagot. Ang pagpapatawad sa Bibliya ay ang tunay na solusyon sa pagkakasala, at ang pag-unawa sa kung paano gumagana ang kapatawaran, lalo na mula sa pananaw ng Diyos, ay maaaring maging isang malaking tulong.

Isang Transaksyon na Dalawang partido

Magsimula tayo sa pamamagitan ng pagsusuri kung ano ang pagkakasala sapagkat ito ay ang pagkakaroon ng pagkakasala na nangangailangan ng kapatawaran. Ang isang kahulugan sa diksyunaryo ng pagkakasala ay maaaring

isang bagay tulad ng ‘ang katotohanan o estado ng paggawa ng mali.’ Gayunpaman, ang pagkakasala ay higit pa sa isang katotohanan o estado ng pagkatao. Ang damdamin ay lubos na pagkasangkot. Kadalasan, mayroong isang pakiramdam ng pagkakahiwalay o paghihiwalay mula sa ginawa naming mali. Nararamdaman namin na para bang hindi tayo pabor sa kanila at ipalagay na dapat silang makaramdam ng galit sa atin. Nagiging mahirap na makasama sa taong mayroon tayong pagkakamali sapagkat nararamdaman natin ang kahihyan sa kanilang presensya. Ang pakikipagkasundo sa pagitan ang dalawang partido na kasangkot ay kakailanganin upang pagalingin ang paghihiwalay.

Isipin ang iyong sariling karanasan sa pagkakasala at kapatawaran at malalaman mo na ang pagpapatawad ay talagang may dalawang-partido na transaksyon. Palaging may hindi bababa sa dalawang indibidwal na sangkot. Sa Diyos, may posibilidad kaming isipin na humihingi kami ng kapatawaran at, kung nais ito ng Diyos, Pinatawad Niya tayo at doon lamang naganap ang kapatawaran. Gayunpaman, ang proseso ay medyo kasangkot kaysa sa iyon. Ang magandang katotohanan na ito ay magbibigay sa iyo ng mas mahusay na pag-unawa sa kapatawaran, magpapasaya sa iyo tungkol sa proseso, at makakatulong sa iyo ng malaki sa pagharap ng pakiramdam sa pagkakasala.

Paghambingin natin ang ilang mga talata na gumagamit ng kapatawaran:

“Kung aminin natin ang ating mga kasalanan, siya ay matapat at makatarungang patawarin (aphiemi, Strong’s G863) sa atin ang ating mga kasalanan, at upang linisin tayo mula sa lahat kalikuan.”
(1 Juan 1:9)

Ang salitang ‘kung’ sa talatang iyon ay ginagawang napaka kondisyonal ng pagpapatawad tulad ng karaniwang na pagkakaintindi. Ngayon isaalang-alang ito:

“Hayaan ang lahat ng kapaitan, at poot, at galit, at sigawan, at masasamang pagsasalita, ilayo mula sa iyo, kasama ang lahat ng malisya At maging mabait kayo sa isa’t isa, malalambing sa puso, mapagpatawad (charizomai, Strong’s G5483) sa isa’t isa, tulad ng pagpapatawad(charizomai) sa iyo ng Diyos alang-alang kay Cristo.”
(Efe 4: 31-32)

Ang mga taga-Efeso ay inilarawan bilang pinatawad kahit na mayroon pa silang bilang ng mga masasamang katangian ng ugali. Ang kawalan ng isang 'kung' ay nagpapahiwatig din na ito ay walang pasubaling kapatawaran.

Bakit ang pagkakaiba? May kondisyon ba ang pagpapatawad o wala? Ang problema ay ang salin ng mga salita mula sa mga orihinal na wika kung minsan ay hindi pinapanatili ang lahat ng ang orihinal na kahulugan. Ito ay nangyari dito. Mayroong isang salitang Griyego, *Charizomai*, na tumutukoy sa kapatawaran na nararamdaman ng magpatawad, ang gumagawa ang mapagpatawad. Pinipili ng mapatawad na huwag humawak sa matitigas na damdamin at upang palabasin ang pinapatawad mula sa anumang antas ng pagkakautang, marahil sa personal nasisisip ang ilang pagkawala bilang isang resulta.

Sa kabilang panig, ang salitang Griyego, *aphiemi*, na naglalarawan sa kung ano ang nangyayari sa loob ng kapatawaran, ang taong pinatawad. Kung pipiliin niyang tanggapin ang kapatawaran, siya ay mapalaya mula sa pakiramdam ng pagkakasala at kahihyan at ng na kinakailangang magbayad. Malinaw, ang kapatawaran ay kapwa binigay at natanggap. Maaari nating maunawaan ito mula sa ating sariling karanasan. Ang kapatawaran ay isang dalawang-partido transaksyon (parehong ibinigay at natanggap) sa pagitan ng dalawang partido (mapagpatawad at patawarin) ang bawat isa na kasangkot sa proseso sa isang iba't ibang paraan.

Pagpapatawad Ipinagkaloob

Mahal ng Diyos ang lahat nang higit pa kaysa sa naiisip natin. Palagi Niyang pinatawad ang bawat kasalanan sa diwa na hindi na Niya hinahawakan laban sa atin ang ating mga kasalanan. Hindi siya galit sa atin. Hindi na niya tayo minamahal o pinapahalagahan pa dahil sa anumang nagawa natin. Sa mas malalim na paraan kaysa sa maaunawaan natin, Naiintindihan ng Diyos na ang kasalanan nakasakit at nakakasira sa atin. Naaawa siya sa atin at hinahangad na lumingon tayo sa Kanya at payagan Siya na pagalingin tayo sa ating karamdaman sa kasalanan. Sinasabi ng banal na kasulatan:

“Kayo nga ay maging maawain, tulad ng inyong Ama ay maawain.”
(Lukas 6:36)

Kung ang awa ay isang katangian ng ating Ama sa langit, hindi Siya pwedeng hindi maawa. Ang isa pang ekspresyon – “Ang Kanyang awa ay magpakailanman” ay nangyayari 41 beses sa King James Version. Halimbawa:

“Oh magpasalamat sa Panginoon; sapagkat siya ay mabuti para sa kanyang awa magpakailanman.” (Psa 118 :29)

Nararamdaman mo man o hindi, kahit na alam mo ito o hindi, pinapatawad ka ng Diyos ikaw - palagi.

Ang pagpapatawad na ipinagkaloob ng Diyos ay inilarawan ng salitang *charizomai* (G5483):

Gumagamit (sa KJV) magpatawad ay 11; ibigay ay 6; malayang ibinigay ay 2; ibinigay ay 2; ipagkaloob ay 1; deretsong patawarin ay 1. may kabuuang na 23 lahat.

Mga kahulugan:

- upang makagawa ng isang bagay na kaaya-aya o kaaya-aya (sa isa), upang gumawa ng isang pabor.
- upang magbigay kasiyahan
- upang ipakita ang kanyang sarili na mabait, mabuti, magalang,
- upang magbigay ng kapatawaran, magpatawad
- upang magbigay na may pagmamahal, pagbigay na walang kapalit, ipagkaloob.

Ang salitang ito ay nagmula sa salitang Greek na charis, isang pangalan na nangangahulugang biyaya, mabuting kalooban, maibiging-kabaitan, at pabor. Ito ay ang parehong salitang ginamit sa bantog na talata sa Bibliya:

“Sapagkat sa biyaya [charis] kayo ay naligtas sa pamamagitan ng pananampalataya; at iyan ay hindi sa inyong sarili ito ay kaloob ng Diyos Hindi sa mga gawa, kaya’t walang dapat ipagmalaki ang sinuman.” (Efe 2: 8-9).

Dahil ba sa ating mga gawa na tayo ay napatawad at naligtas? Hindi, ito ay puro ng Diyos na puno ng biyaya (charis), at malayang pag-aalok ng kapatawaran.

Pagpatawad ay natanggap

Hindi mo kailangang makuha ang kapatawaran mula sa Diyos, tatanggapin mo lang ito. Kapag napagtanto mo ang iyong kasalanan, magtapat(aminin) ito at maniwala na pinatawad ka ng Diyos at ibabahagi ang Kanyang pagmamahal at pagtanggap upang linisin ang kasalanan na iyon. - pagkatapos ikaw ay makakaramdam ng kapatawaran. Anong nangyayari sa iyong panig sa proseso ng pagpapatawad — sa iyong puso — ay inilarawan ng salitang *aphiemi*, ang kahulugan nito ay “napalaya”, o “mapalaya” mula sa kasalanan at kaugnay ng pagkakasala. Ito ay isang bagay na dapat nating tanggapin sa ating mga isipan sapagkat ang Diyos (Na malayang nagbibigay ng kapatawaran) ay hindi tayo pinipilit na tanggapin ito- Hindi siya nasa pagmamaniwala ng isip. Ang anumang pagpigil ay hindi nais ng Diyos na hindi Siya magpatawad, ngunit ang ating kawalang-pagkukusa na maniwala at tanggapin ang Kanyang kapatawaran. Ang alok ng kapatawaran ng Diyos ay nakikiusap sa atin na payagan Siya na pumasok sa ating buhay. Tandaan, ang isang bata ay hindi kailangang makuha ang pagmamahal ng kanyang mga magulang; malayang ito ay ibinigay. Kapag tootoong naintindihan ito ng bata, ang anumang kahihyan, takot, at pagkakasala na magpapahina sa relasyon at daloy ng pag-ibig ay mawawala.

Ang pagpapatawad, tulad ng natanggap, ay inilarawan sa Bagong Tipan ng dalawang salita na Greek Ang una, tulad ng nabanggit sa itaas, ay *aphiemi* (Strong's G863).

Gumagamit ng:iwan ay na 52 bilang; patawarin ay 47 na bilang; magdusa ay 14 na bilang; hayaan ay 8 bilang; talikuran ay 6 na bilang; pabayaan ay 6 na bilang; maling salita ay 13 bilang. Kabuuang ay may 146 na bilang.

Kahulugan (pangunahing mga heading)

- para paalisin [ang pagkakasala]
- upang pahintulutan, payagan, hindi hadlangan, upang maibigay ang isang bagay sa tao
- para umalis, lumayo mula sa isa.

Narito ang ilang halimbawa ng paggamit ng salitang *aphiemi*:

“At, narito, dinala nila sa kaniya ang isang lalaking may sakit na pagkalumpo, nakahiga sa isang higaan: at nakita ni Jesus ang kanilang pananampalataya na may sakit na lumpo; Anak, laksan

mo ang iyong loob; ang iyong mga kasalanan ay ipinatawad na.”
(Matt 9:2)

Ayon sa talatang ito, kanino nagaganap ang pagbabago? Ito ba ay pagbabago sa Diyos o sa maysakit? Ano ang aalisin sa taong ito? Tandaan, ang salitang *aphiemi* ay ginagamit dito, ibig sabihin ay magpatawad o pagpakawala. Sa kasong ito, ang kasalanan o, talagang, ang mga resulta nito- ang pagkakasala at kahihyan. Ang lumpo na tao ay gumaling ng kanyang pisikal na karamdaman ngunit pati na rin ang epekto sa kaisipan ng kanyang mga kasalanan, marahil kasama ang pagkalumbay na mababago sa “pagpalakas ng kanyang loob.”

Si Hesus, na palaging nagsabi at gumawa ng kung ano ang naaayon sa katangian ng Kanyang Ama, ay nagsabi, habang Siya ay ipinako sa krus.

“... Ama, patawarin mo sila [aphiemi]; sapagkat hindi nila alam kung ano ang kanilang ginagawa... “(Lucas 23 34)

Hindi Niya hinihiling sa Kanyang Ama na pakiramdam na patawarin sila (*charizomai*). Sa halip, hinihiling Niya na ang mga sundalong nagmamaltrato sa Kanya ay maunawaan at tanggapin ang kapatawaran. Tila na ang pagdarasal ay sinagot sa kaso ng senturion at malamang ang kanyang mga sundalo (Matt 27: 54).

“Sapagkat kung pinapatawad ninyo ang mga nagkakasala sa inyo, patatawarin din kayo ng inyong Ama na nasa langit. Ngunit kung hindi ninyo pinapatawad ang inyong kapwa, hindi rin patatawarin ng inyong Ama ang inyong mga kasalanan.” (Mateo 6:14-15)

Kung hindi natin *aphiemi* ang iba, pinatawad tayo ng Diyos? Oo, pinatawad Niya Siya ay nagbigay sa atin ng *charizomai*, ngunit hindi kami tatanggap ng *aphiemi*. Bakit hindi? Sapagkat hindi natin makakaramdam ang kalayaan sa pagkakasala at kahihyan sa ating mga puso kung hindi natin nais na gawin kung ano ang dapat at kailangan nating gawin upang maranasan ng iba ang kalayaang iyon kung sila ay nagkamali sa atin. Kung tatanggi tayong palayain ang iba, kung gayon hindi natin mararanasan ang kalayaan mula sa pagkakasala ng ating mga sariling kasalanan. Nauugnay ito sa paghuhusga bilang tayo ay hinuhusgahan (Matt 7 :2).

Ang ikalawang salitang Griyego, “*apoluo*” (Strong’s G630) ay nangangahulugan na magkapareho, dahil ito ay kasama ang mga linya ng ‘upang pakawalan,’ ‘palayo.’

“At kanilang ginanap ang kanilang kapayapaan. At kaniyang kinuha siya, at pagalingin siya, at siya’y humayo [*apoluo*];” (Lucas 14:4)

Makikita sa talatang ito ang pagiging malapit sa kahulugan ng *aphiemi* at *apoluo*:

“Nang magkagayo’y ang panginoon ng aliping yaon ay nahabag, at kinalagan [*apolou*]siya, at pinatawad [*aphiemi*] siya ang utang.” (Matt 18:27)

Ang mga salitang Griyego ay tumutukoy sa gawaing isinasagawa ng Diyos sa puso o isipan ng mga mananampalataya na tumatanggap sa nagawa ni Jesus para sa kanila.

Boud

Kailangan nating maunawaan na ang pagpapatawad ay isang transaksyon sa pagitan ng dalawang partido. May magpatawad, ang nag-aalok at nagbibigay ng pagpapatawad, at nariyan ang kapatawaran, ang taong tumatanggap ng patawad. Ang pagpapatawad ay hindi lamang Pagpapatawad sa atin ng Diyos, kundi isang proseso kung saan pinatatawad Niya tayo at tinatanggap natin ang kapatawaran na iyan at, bunga nito, nadarama natin na pinatawad tayo, pagkawalang sala, at pinahahalagahan ng Diyos. Malinaw na ang pagpapatawad sa Biblia ay dalawang-partidong transaksyon.

ang mapagpatawad

**nagbibigay ng kapatawaran
kapatawaran
(*charizomai*)**

**palaging malayang
nagpapatawad ang Diyos**

ang pinatawad

**nakatanggap ng
(*aphiemi, apoluo*)**

**hindi natin palaging
tinatanggap o alam na tayo
ay pinatawad**

2. Pagpapatawad sa Bibliya :Isang Legal na Bagay?

Ang pagpapatawad ba ng Diyos ang ating mga kasalanan sa isang legal na bagay? Maraming mga tao, kapag naisip nila ang kapatawaran, isipin ang isang ledger o ilang sistema ng accounting sa langit kung saan ang bawat kasalanan ay naitala at, kapag nagtapat, ang tala ay mabura. At kung hindi, ang nagkasala ay kailangang matugunan ang tala sa paghuhukom at magbabayad ng naaangkop na parusa ,sa ibang pagkakaintindi, ay walang hanggang kamatayan at,yung iba, sa walang hanggang impiyerno.

Malayang Pinatawad

Gayunpaman, tulad ng nabanggit na, papatawarin ng Diyos ang bawat kasalanan. Kung ang isang kasalanan ay tunay na pinatawad, walang utang na babayaran. Itaguyod natin na malayang pagpapatawad ang Diyos nang walang precondition.

Si Simon, isang Fariseo, ay nag-anyaya ng isang hapunan kung saan isang babae, sa isang gawa ng pasasalamat, pinahiran ang paa ni Jesus ng mamahaling pabango. Bilang tugon sa naiisip ni Simon sinabi ni Jesus sa kanya:

“Mayroong isang pautang na mayroong dalawang may utang ang isa ay nakautang limang daang denario, at ang isa ay limampung. At nang wala silang maibayad, ay kapuwa pinatawad niya. Sabihin

mo nga sa akin, alin sa mga ito ang higit na magmamahal sa kanya? Sumagot si Simon at sinabi, Sa palagay ko siya, na pinatawad niya nang higit. At sinabi niya sa kaniya, Tama ang paghusga mo.” (Lucas 7: 41-43)

Si Simon, kung kanino sinabi ni Jesus ang kuwentong ito, ay hindi maaaring palampasin ang aplikasyon sa kanyang sarili bilang isa sa mga may utang - ang hindi gaanong nagpapahalaga - ngunit ang mensahe ay pinatawad din siya kahit na may negatibong damdamin sa babaeng ito (sino ang tinignan niya bilang isang makasalanan) at patungo kay Cristo Mismo. Oo, malayang nagpapatawad ang Diyos:

“Siya na hindi pinahirapan ang kanyang sariling Anak, ngunit ibinigay siya para sa ating lahat, paano siya na hindi niya kasama ang na malaya ring ibinigay [*charizomai*] lahat ng mga bagay?” (Rom 8:32)

Pansinin na ang ‘malayang magbigay’ ay isinalin mula sa salitang *charizomai*. Ang malayang pagpapatawad ay nangangahulugang walang presyo, walang precondition.

“At ikaw patay na sa iyong mga kasalanan at ang hindi pagtutuli ng iyong laman, ay binuhay niya ng kasama niya, na pinatawad [*charizomai*] sa inyong lahat ng pagkakasala;” (Col 2 13)

Ang Diyos ay nagbigay ng kapatawaran (*charizomai*) sa mga taga-Colosas habang sila ay patay pa rin sa kanilang mga kasalanan. Mangyayari iyon bago pa man ang anumang pagtatapat sa kanilang bahagi.

“Mangagtiisan kayo sa isa’t isa, at mangagpatawaran [*charizomai*] kayo sa isa’t isa, kung ang sinoman ay may sumbong laban sa kanino man; na kung paano pinatawad[*charizomai*] kayo ng Panginoon, ay gayon din naman ang inyong gawin:” (Col 3:13)

Narito sinasabi ni Paul sa mga taga-Colosas na kailangan nilang patawarin ang isa’t isa (hindi pa nila nagawa ito) tulad ng pagpapatawad sa kanila ni Cristo noon paman.

Ang mga talata sa itaas at Efe 4:31-32 na sinipi sa kabanata 1 ay nagpapakita na malayang nagpapatawad ang Diyos mula sa Kanyang puso. Mas nag-aalala

siya sa muling pagtataguyod ng relasyon na, sa pakikipagkasundo sa atin sa Kanya, kaysa sa Siya ay may parusa. Makikita natin na sa katunayan ang parusa ay dumarating sa atin bilang isang resulta ng ating pagtangi na makipagkasundo ng ating mga sarili sa Diyos, tulad ng isang maysakit na pasyente na tumanggi sa paggagamot mula sa isang doktor. Sa ganitong senaryo, kapag lumala ang karamdaman ng pasyente pinaparusahan ba siya ng doktor?

Ngunit Wala bang mga Precondition?

Narito ang isang talata na parang precondition para sa kapatawaran:

“Ngunit kung hindi ka magpapatawad (*aphiemi*), hindi karin patatawarin ng iyong Ama na nasa langit na (*aphiemi*) ang iyong pagkakasala.” (Marcos 11:26)

Pansinin ang salitang para sa kapatawaran ay *aphiemi*, hindi sa *charizomai*. Kung ang salita sa bawat kaso ay *charizomai* nangangahulugan ito na kung hindi tayo, mula sa ating puso, maghayag ng kapatawaran, ang Diyos ay hindi gagawa ng pareho sa atin; Hindi niya ramdam na patawarin tayo. Epektibong maaasahan natin ang Kanyang damdamin sa ating mga kilos.

Kung ito ay *charizomai*, nangangahulugan iyon na nais lamang tayong makaramdam ng pagpapatawad o magkaroon ng isang ugali na magpapatawad sa ating mga isipan. Ngunit ipinahiwatig ni *aphiemi* para sa amin na gumawa ng isang aktibong pagsisikap na maabot ang taong tinimbang na may pagkakasala mula sa pananakit sa amin at tulungan siyang bitawan ang pasanin na iyon. Hindi ito sapat na sa tingin namin napatawad na tayo, ngunit dapat madama ng taong nakasakit sa atin na pinatawad na natin siya. Mahirap madama ng isang tao na mapatawad kung nauunawaan nila na ang pagpapatawad ay ipinagkait sa kanila.

Para sa isang taong pinatatawad nating madama na kailangan nilang malaman na wala tayong hawak na anumang bagay laban sa kanila. Kailangan dito na kahit paano ay ipabatid natin iyan, na dapat nating sabihin na talagang pinatawad na natin ang mga ito sa ating puso. Kung hindi natin gagawin ang hakbang na iyan malamang na hindi tayo tumanggap ng kapatawaran mula sa

Diyos, hindi dahil hindi Niya ito ipinagkaloob kundi dahil hindi natin ito tinanggap, marahil naniniwala na Hindi Siya mapagpatawad. Kung titingnan natin ang Diyos bilang hindi mapagpatawad, malamang na magkaroon tayo ng gayon ding saloobin sa iba. Kung hindi natin ipaaalam sa iba na pinatawad sila at ibsan ang kanilang bigat ng kasalanan, ibig sabihin hindi natin naunawaan ang kapatawaran ng Diyos sa atin at samakatwid hindi natin madarama na tayo ay pinapatawad at mapagaan ang ating sariling pasanin.

Ito ay susi na ang Diyos ay nauugnay sa atin ng Kanyang mapagpatawad, walang hanggang kahabagan na karakter. Ginawa Niya ito sa Kanyang Salita. Gayunpaman, maling pagkaunawa sa Kanyang batas na ipatupad ang mga patakaran sa halip na mga batas na dinisenyo para sa ating kapakinabangan ay humantong sa pagpapatawad na nakikita bilang kondisyon. Ang pagpapatawad ng tao ng kanyang sariling mga ideya ng kapatawaran at hustisya sa Diyos at sa pagsasalin ng Kanyang salita ay naidagdag sa pagkalito.

Katarungan at Kaparusahan

Ang totoo, ang pagpapatawad ng kaparusahan ay hindi kahit isang bagay na ginagawa ng Diyos. Iniisip ng mga tao na personal na pinaparusan ng Diyos ang kasalanan dahil sa kanilang nalilitong ideya tungkol sa awa at katarungan ng Diyos. Nauunawaan nila na ang Diyos ay pag-ibig at magkaroon ng mapagmahal na saloobin sa mga makasalanan ngunit, dahil sa Kanyang katangian ng katarungan, hindi Siya maaaring tumalikod na meron pang pagkasala na hindi napaparusahan. Nagmumula ito sa maling pagkaunawa sa katarungan ng Diyos at sa Kanyang batas.

Ang katarungan sa Biblia¹ ay tungkol sa paggawa ng tamang bagay na ipanunumbalik sa tamang kalagayan, magpagaling at magligtas. Ito ay nagpapanumbalik, hindi nagbabalik. Sa katunayan, walang mga talata gumagamit ang salitang 'katarungan'² (KJV) na sumusuporta sa ibig sabihin ng katarungan na parusahan ang kasalanan. Ang pagkaunawang iyan ng katarungan

¹ <https://characterofgod.org/justice-definition/>

² <https://characterofgod.org/justice-verses/>

ay depende sa kung saan 'nakabasi ang batas³' ikaw ay naghahanap sa pamamagitan ng; kung aling pag-unawa sa batas ng Diyos ang mayroon ka. Likas ba ang batas ng Diyos - nilayong protektahan tayo at para sa ating kapakinabangan - o mahigpit na legal, na may mga parusa na ipinapataw Niya?

Anumang 'parusa' na maaari nating isipin na nagmumula sa Diyos ay talagang hindi ipinapataw kundi isang likas na ibubunga nito, isang bagay na nagmumula sa kasalanan mismo:

“Sapagka’t ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan; ngunit ang kaloob ng Diyos ay buhay na walang hanggan sa pamamagitan ni Jesucristo na ating Panginoon.” (Rom 6:23)

Narito ang isang bersyon na mas malinaw na:

“Ang kabayaran sa kasalanan ay kamatayan; ngunit ang libreng kaloob ng Diyos ay buhay na walang hanggan nang may pagkakaisa kay Jesucristo na ating Panginoon.” (Rom 6:23, GNT)

Ang pinagmumulan ng kamatayan ay kasalanan⁴, sa huli ay nagmumula kay Satanas, hindi sa Dios:

“Kung magkagayo’y kapag naglihi ang pagnanasa, ito ay magdadala ng kasalanan: at kasalanan, pagka naganap, ay magdadala ng kamatayan.” (Santiago 1:15)

Ito ang mga kahihinatnan sa mga kasalanan na tinatanggihan nating bitawan na nagpaparusa sa atin, hindi Diyos na arbitraryong tumutukoy sa isang parusa para sa atin.

Pag-ibig at Pagpapatawad

Ang Diyos ay pag-ibig (1 Juan 4 8) at ang pag-ibig, na inilarawan sa Mga Taga Corinto, ay may kasamang:

³ <https://characterofgod.org/law-definition/>

⁴ <https://characterofgod.org/sin-destruction/>

“[kawanggawa, o pag-ibig] Hindi kumikilos nang hindi masama, hindi naghahanap sa sarili, hindi madaling mapukaw, hindi nag-iisip ng kasamaan.” (1 Cor 13 :5)

Karamihan sa iba pang mga bersyon ay nagbigay ng huling bahagi bilang hindi pag-iingat ng pagtala ng mga mali:

“Hindi nito pinapahiya ang iba, hindi ito naghahanap para sa sarili, hindi madaliling magalit, hindi ito nagtatala ng mga mali.” (1 Cor 13: 5, NIV)

“hindi kumikilos nang hindi nagiging maayos; hindi nito hinahangad ang sarili, ay hindi nangangahulugang mali ang pagdurusa,” (I Cor 13:5, NASB)

Habang hindi kinalilimutan ng Panginoon na nakakaalam sa lahat ng anumang bagay, hindi Niya naaalala ang ating mga kasalanan sa kahulugan ng, tulad ng maaari nating sabihing, ‘Aalalahanin ko na’ (sinabi ko sa isang tunog ng tinig) nagpapahiwatig ng banta ng paghihiganti.

Kapag sinasabi nating malaya na pinatatawad ng Diyos hindi lamang iyan, kahit sa katayoan bago tayo magsisi, binabago Niya ang Kanyang isipan at nagpasiyang magpatawad at tumigil sa pagiging galit sa atin. Hindi niya kailanman nadama ang damdaming iyon sa atin. Ang kanyang tunay na damdamin ay ipinapakita pa sa mga talatang tulad nito:

“At pagdating niya, ay namasdan niya ang lungsod, at tinangisan ito,” (Lucas 19:41)

“O Jerusalem, Jerusalem, ikaw na pumatay sa mga propeta, at binato sila na ipinadala sa iyo, gaano kadalas ko sanang tiponin ang iyong mga anak, maging tulad ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw sa ialalim ng kanyang mga pakpak, at ayaw ninyo!” (Matt 23:37)

Nais Lamang ng Diyos na Protektahan

Nais lamang ng Diyos na sumilong at protektahan tayo tulad ng gawain natin sa sariling mga anak. Kung minsan hindi Niya magagawa iyan, bilang maginoo, hindi Niya ipinahihiwatig ang Kanyang presensya kung saan hindi ito ninanais.

Ang paggawa nito ay labagin ang ating kalayaan at hindi Niya kayang gawin iyan.

Ang alituntuning iyan ay makikita sa sitwasyon ng mga tao sa wala pa ang baha:

“Na siyang mga naalis bago dumating ang kanilang kapanahunan. Na ang patibayan ay nahuhong parang agos: Na nagsabi sa Dios: Lumayo ka sa amin; at anong magagawa sa amin ng Makapangyarihan sa lahat?” (Job 22:16-17)

Wala Siyang magagawa para sa mga taong tumanggi sa Kanyang piling.

Pagwawakas ng Kasalanan

Ang ideya ng pagtakip sa mga kasalanan sa isang ligal na kahulugan ay paminsan-minsan ay tinutukoy bilang pagwawakas ng mga kasalanan o, mas madalas, pag-aalis ng talaan ng mga kasalanan. Ito ay naiugnay sa isang proseso na tinukoy maraming siglo na ang nakaraan ng propetang si Daniel bilang paglilinis ng santuwaryo:

“At sinabi niya sa akin, Hanggang sa dalawang libo at tatlong daang araw; kung gayon malilinis ang santuwaryo.” (Dan 8:14)

Ngunit ang Pagwawakas ng mga Kasalanan ay maaari ding maunawaan hindi bilang pagwakas sa pisikal na talaan ng mga kasalanan kundi bilang proseso ng pagbura sa mga tao na may posibilidad na magkasala. Marami pang suporta sa Biblia para sa ikalawang tanaw na ito. Ang mga talatang tulad nito ay hindi pag-uusap tungkol sa paglipat o pagbubura ng mga talaan:

“Hangga’t ang silangan ay galing sa kanluran, hanggang sa maalis niya ang ating mga kasalanan sa atin.” (Psa 103:12)

Kaya ito ay pagwawakas sa mga kasalanan mula sa mga tao hindi mula sa mga talaan ng mga aklat⁵ . Tingnan ang detalyadong pag-aaral ng prosesong ito ng paglilinis ng santuwaryo.⁶

⁵ <https://characterofgod.org/records-of-heaven/>

⁶ <https://characterofgod.org/daniel-814-the-cleansing-of-the-sanctuary/>

Hindi Legal ngunit Relational

“Sapagkat, nang kami ay mga kaaway, kami ay nakipagkasaysala sa Diyos sa pamamagitan ng pagkamatay ng kanyang Anak, higit pa, dahil sa nagkasundo, tayo ay maliligtas sa pamamagitan ng kanyang buhay. At hindi lamang, nagagalak din tayo sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesucristo, na natanggap na natin ngayon ang kabayaran sa kasalanan.” (Rom 5:10-11)

Pansinin sa talatang ito na tayo ay nakikiisa sa Diyos; Hindi kailangang magkasundo ang Diyos sa atin. Ang reconciliation ay nasa isang direksyon lamang. Ang pagtanggap ng pagtubos⁷ (v11) aay tinukoy bilang pagkakasundo. Ito, ang tanging paggamit ng salitang ‘pagbabayad-sala’ sa Bagong Tipan, ay isinalin mula sa pangngalan ng salitang Griyego na ang ibig sabihin ay ‘makasundo.’ Ang pinagmulan ng salitang ‘Pagbabayad-sala’ sa Ingles ay dapat na nasa kalagayan ng isa o ‘isa’, tulad ng pagiging kasunduan sa ibang tao. Sa orihinal, wala itong kinalaman sa legal na pagbabayad para sa kasalanan, ngunit sa paglipas ng mga siglo ay nasira.

Kung ang mga kasalanan ng isang tao ay inililipat sa isang inosenteng kapalit (handa o hindi) at ang kapalit na iyon ay maituturing nasangkot sa pagkasala at pinatay para sa kanila, talaga bang napatawad na ang mga kasalanan? Ang pagpapatawad ay nagpapahiwatig ng kapatawaran sa nagkasala(ang makasalanan) mula sa anumang bunga nito na maaaring ipagpataw. Ang teolohiya na nangangailangan ng paglilipat ng kasalanan at pagbabayad sa pamamagitan ng kamatayan ay hindi nagpapatawad ang Diyos at laging nangangailangan ng bayad. Kabilang sa mas matinding pang-unawa ang ideya ng pampalubag loob⁸- na hinihingi ng Diyos (at marahil ay personal na ipinataw) ang pagdurusa at kamatayan bago Siya magpatawad. Ang gayong mga turo ay marami ang tumalikod sa Diyos at hindi nila mararanasan ang mapatawad.

Ang pagpapahinahon na teolohiyang ito ay makikita sa talatang ito:

⁷ <https://characterofgod.org/atonement-definition/>

⁸ <https://characterofgod.org/appease-definition/>

“Tunay na kaniyang dinala ang ating mga karamdaman, at dinala ang ating mga kapanglawan: gayon ma’y pinahalagahan natin siya, binagabag ng Dios, at pinahihirapan.” (Isa 53:4)

Ngunit pansinin na hindi sinasabi na bagabagin ng Diyos ang Tagapagligtas, kundi ito lamang ang iniisip, o itinuturing, na Siya nga.

Ang kapatawaran sa Biblia ay hindi legal na bagay.

3. Patawad sa Bibliya: Kaugnayan nito sa Kasalanan

Ano ang karaniwang naiintindihan na mangyayari pagkatapos nating magkasala at sa harap ng Diyos nangangasiwa ng kapatawaran? Pagsisisi at pagtatapat. Pagkatapos ang kapatawaran ng Diyos ay ibibigay; Siya ay papatawarin at pagpalain - ngunit hindi nung una.

Ano ang karaniwang pag-unawa sa pag-uugali ng Diyos sa atin sa hindi pa tayo magsisi at magtatapat, at bago Niya tayo pinatawad? Marahil na Siya ay galit o nagagalit sa atin. At ano ang saloobin ng Diyos sa mga tao (tulad ng karaniwang naiintindihan) pagkatapos nating magsisi? Marahil na Siya ay masaya para sa atin, kanais-nais sa amin, at handa kaming pagpalain. Karaniwan, handa na Siyang magpatawad, nagsisisi tayo at 'humihikayat,' at pagkatapos ay pinapatawad Niya tayo at maaari tayong basbasan. Ngunit ganoon ba talaga ito? Ang antas ba ng pag-ibig ng Diyos sa atin at pagnanais na pangalagaan tayo ay nakasalalay sa ating pag-uugali? Naaayon ba ito sa iyong pag-unawa at kahulugan ng kapatawaran? Isaalang-alang ang talatang ito na:

“O kinamumuhian mo ang mga kayamanan ng kanyang kabutihan at pagtitiis at pagpapahinuhod; hindi alam na ang kabutihan ng Diyos ay magdadala sa iyo sa sa pagsisisi?” (Rom 2:4)

Alin ang nauuna ayon sa talatang iyon, ang kabutihan ng Diyos o isang bagay na bahagi sa atin? Ang kabutihan ng Diyos. Kung ang kabutihan ng Diyos ay humantong sa atin sa pagsisisi, kung gayon ang Kanyang kabutihan ay dapat mauna. Posible bang ang pagtatapat at pagsisisi ay susunod mula sa pagkilala kung gaano siya kabuti sa atin, na Siya ay hindi kailanman nagalit ngunit lagi niyang ginusto kung ano ang makakabuti?

“Sapagkat minahal ng Diyos ang sanlibutan, na ibinigay niya ang kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi mapahamak, ngunit magkaroon ng buhay na walang hanggan.” Juan 3:16)

Ibinigay ng Diyos ang Kanyang Anak bago tayo dumating at kailangan ng kapatawaran. At kahit na nahawahan ng kasalanan ang buong sangkatauhan, kumilos ang Diyos upang iligtas tayo:

“Ngunit ipinapakita ng Diyos ang kanyang pag-ibig sa atin, na, habang tayo ay makasalanan pa, si Cristo ay namatay para sa atin.”
(Rom 5:8)

Ipinapahiwatig ng mga talatang ito na minahal ng Diyos ang mundo bago niya ibigay ang Kanyang Anak na namatay para sa ating mga kasalanan, na kung saan ay hindi nagmumungkahi ng precondition.

Pagpatawad at Utang

Tingnan natin ang karagdagang mga kasabihan sa kapatawaran upang makita kung paano ito gagana. Ang Colosas 2 ay maraming sasabihin tungkol sa kapatawaran:

“Nang kayo ay namatay sa inyong mga pagkamakasalanan at ng hindi pagtutuli ng iyong laman, Siya ang bumuhay sayu na kasama Niya, na pinatawad (charizomai) sa amin ang lahat ng ating mga kasalanan, na kinansela ang sertipiko ng utang na binubuo ng mga batas laban sa amin, na kung saan ay naghahamon sa amin; at inalis Niya ito, na ipinako sa krus.” (Col 2:13,14, NASB)

Ano ang ‘sertipiko ng utang’ na kinansela Niya at ipinako sa Kanyang krus? Saan ito kinuha? Mula kanino at kaninong paraan ang ginamit Niya?

Sa King James Version, ang Mga Taga-Colosas 2:14 ay nagsasalita tungkol kay Cristo na ‘pinapawi ang sulat-kamay ng mga ordenansa na laban sa atin.’ Ang salitang Greek doon para sa ‘sulat-kamay’ ay *cheirographon*, na kung saan ay isang “sulat-kamay” na dokumento na gumana bilang isang tala ng pangako. Hindi ito tumutukoy sa batas mismo, ngunit sa isang tala ng pagsingil laban sa isang indibidwal, isang tala ng kanilang pagkakautang. Samakatuwid, ang pagkansela ng utang ay tumutukoy sa gawa ng Diyos na kunin ang ating utang sa kasalanan at burahin ito.

Mula Saan Kinuha ang Utang?

Partikular, mula saan kinuha ang utang? Binibigyan tayo ng propetang si Jeremias ng isang bakas:

“Ang kasalanan ng Juda ay nakasulat sa isang pluma ng bakal; sa punto ng isang brilyante nakaukit ito sa tablet ng kanilang puso.”
(Jer 17:1, NKJV)

Ano ang tinutukoy ng Bibliya sa pamamagitan ng pagsasabing mayroon tayong tala ng kasalanan sa ating puso? Kailangan lamang na mayroon tayong konsensya, na sinasaktan tayo ng damdamin ng pagkakasala at pagkondena kapag naiintindihan natin ang ating mga aksyon at pag-uugali na hindi naaayon sa kung ano ang tama. Ang pagpapatawad, sa nararanasan natin, ay sangkot sa pagkansela sa talaan ng aming pagkakautang at inalis nito mula sa ating mga budhi, kung kaya't pinalaya tayo mula sa ating panloob na pagkakasala! Ginawa ng Diyos ang makahimalang pagbabago na ito sa atin sa pamamagitan ng ating pananampalataya sa pagkamatay ng Kanyang Anak. Ito ang motibo ng Diyos sa pagbibigay kay Jesus sa sa sanlibutan. Ang kamatayan ni Cristo ay hindi inilaan upang mapayapa ang anumang likas na masamang hangarin sa puso ng Diyos o upang Siya ay magpatawad, ngunit upang mapalaya tayo mula sa mga sikolohikal na kahihinatnan ng kasalanan at magiging makaranas tayo ng kapatawaran. Tinalakay ito ng sumusunod na sipi:

“Gaano pa kaya ang dugo ni Cristo, na sa pamamagitan ng walang hanggang Espiritu ay nag-alay ng Kanyang sarili na walang dungis sa Diyos, ay linisin ang iyong budhi mula sa patay na mga gawa upang paglingkuran ang buhay na Diyos?” (Heb 9:14, NKJV)

Ang dugo ni Kristo ay naglilinis ng ating mga kamalayan mula sa pagkakasala ng ating ‘patay na mga gawa,’ (mga gawa na hahantong sa kamatayan) kaya't ang mga kasalanan ay hindi na magpapahirap sa ating konsiyensiya. Pansinin natin na ang mga budhi ay nalinis, hindi nagtatala ng mga libro sa langit. Nawala ang pagkakasala at kahihyan. Napakagandang lunas! Binabago tayo nito, hindi Siya.

Paano nililinis ng dugo ni Cristo ang inyong konsiyensiya? Ang dugo ay karaniwang iniisip bilang paglilinis ng talaan ng kasalanan. Ganito ang sabi ng ilan:

Ngunit mahirap makita ang bubo ng dugo bilang paglilinis ng anumang bagay. Sinasabi ng banal na kasulatan na ang dugo ay isang talinghaga para sa buhay:

“Sapagkat ang buhay ng laman ay nasa dugo: at ibinigay ko ito sa iyo sa dambana upang gumawa ng isang pagbabayad-sala para sa iyong mga kaluluwa sapagkat ito ang dugo na gumagawa ng isang pangpalubag-loob para sa kaluluwa.” (Lev 17:11)

Maaari nating isipin na ang pagtubus mula dugo ay nasa larawan sa itaas, ngunit hindi ito akma sa orihinal na kahulugan ng pagbabayad-sala. Gayunman, ang buhay (isinasagisag ng dugo) ni Cristo na marating ang pakikipagsundo (isang kalagayan ng pagkakaisa sa Kanya) dahil nakikita ang pagmamahal na ipinahayag Niya sa Kanyang buhay ay nagpapakita na Siya ay nasa ating panig, na Siya ay karapat-dapat sa ating pagtitiwala, kaya’t ang pagkakasundo Niya sa Kanya. Ang katotohanan na ipapako sa sangkatauhan ang mapagmahal na liwanag ng ating mundo ay nagpipinta rin ng malinaw na larawan, sa kabilang banda, ang katotohanan ng ating makamundong katangian. Binubuksan nito sa ating isipan ang mas malalim na pang-unawa at pananalig sa ating kasalanan, na kailangan para lubos na magsisi at samakatwid ay lubos na pagpapatawad at pagpapagaling.

Sa Kaninong Daan Kinuha Niya ang Utang?

Sa pamamagitan ng paggawa ng dakilang gawaing ito sa atin, inalis ni Hesus ang ating pagkakautang ‘sa labas ng paraan.’ Sa kanino paraan? Isaalang-alang ang mga katanungang ito Nagkaroon ka ba ng utang sa isang tao isang bagay na hindi mo maaaring bayaran? Nakagambala ba ito sa inyong relasyon? Nang

makita mo sila, sinadya mo bang lumiko sa ibang daan o umiwas sa paksa ng utang?

Kung wala ang krus, pipigilan tayo ng ating pagkakautang na lumapit sa ating Ama. Hindi dahil ang Ama ay pipigilan ang ating utang sa atin o lumiko sa kabilang daan, ngunit dahil ang ating napakalaking pagkakasala ay malalagay sa harapan natin tuwing makasalubong natin Siya. Ang aming utang ay mananatili pa rin ay papasok sa amin. Hindi tayo maaaring lumapit sa Kanya dahil sa pagkakasala ng ating pagkakautang sa Kanya.

Namatay si Jesus upang iligtas tayo. Ipinako Siya sa krus para sa atin. Para sa ating pagtubos, kaya't maaaring alisin ang utang sa atin, kaya kinuha Niya ang ating sertipiko sa utang at matalinghagang ipinako ito sa Kanyang krus. Nasiyahan ito sa konsepto ng pagkakautang na nasa ating isipan na huminto sa paniniwala na maaari tayong magkasama-sama sa Diyos. Hindi tayo dapat matakot na utang natin sa Diyos at samakatwid ay hindi tayo makalalapit sa Kanya. Sa halip, dapat tayong bumaling sa Kanya kaagad tuwing magkakasala tayo. Angkinin ng angkop na pangako tulad ng:

“Huwag kang matakot; sapagka't ako'y sumasaiyo: huwag kang manglupaypay; sapagka't ako'y iyong Dios: aking palalakasin ka; oo, aking tutulongan ka; oo, aking itataguyod ka sa kanang kamay ng aking kabutihan.” (Isa 41:10)

Ang Paglilinis ay Pupunta sa Pagpapatawad

Pinag-uusapan din ni apostol Juan tungkol sa kapatawaran sa kilalang talatang ito:

“Kung ikumpisal natin ang ating mga kasalanan, siya ay matapat at makatarungan na patawarin tayo sa ating mga kasalanan, at linisin tayo mula sa lahat ng kalikuan.” (1 Juan 1:9)

Si John ay hindi nagsasalita dito tungkol sa kapatawaran na nagaganap sa loob ng puso ng Diyos, Hindi natin dapat isipin na ang puso ng Diyos ay sarado sa mga makasalanan hanggang sa sila magtapat. Maraming naniniwala at nagtuturo ng maling kasinungalingan tungkol sa Diyos. Hindi Niya tayo hawakan nang matagal hanggang sa una nating gawin ang unang hakbang

tungo sa pagkakasundo.. Malayang pinatawad tayo ng Diyos mula sa lambing ng Kanyang puso bago pa natin magawa ang unang naisip na magtapat sa anumang bagay. Ang talatang ito ay tumutukoy sa gawain sa pag-aalis ng ating mga damdamin ng pagkalubog at pagkatapos, magsusulong pa upang alisin ang kasalanan at kasamaan; nangyayari ito sa atin, hindi sa Kanya. Kaya nga, ang salitang ginamit dito ay *aphiemi*.

Itala kung ano mismo ang sinasabi ng talata na ‘linisin tayo mula sa lahat kalikuan.’ Ang kapatawaran na ito ay muling nakasentro sa paglilinis na ginagawa sa atin ng Diyos. Ito ay isang bagay ng nakikita ang ating pangangailangan na magkaroon ng pagkakasala at pagbura sa kahihyan at piniling payagan ang Diyos na gawin ito para sa atin. Parehong ang kapatawaran at paglilinis ay nangyayari sa ating mga isipan, at ang Diyos ay hindi makagambala sa mga nangyayari doon. Gagawin lamang Niya ito kung papayagan natin Siya.

Pagpapatawad ng Mga Kasalanan

Mayroong isa pang salitang ginamit na may kaugnayan sa paksang ito na malapit na nauugnay sa pagpapatawad. Ang salitang ‘remission’ ay isinalin mula sa Greek noun aphasis (Strong’s G859) at nagmula sa pandiwang aphiemi. Tandaan na, sa sumusunod na talata, ang pagpapatawad ay malinaw na natanggap, hindi ipinagkaloob:

“Sa kanya ay magbigay ng patotoo ang lahat ng mga propeta, na sa pamamagitan ng kanyang pangalan ang sinumang maniniwala sa kanya ay tatanggap ng kapatawaran ng mga kasalanan.” (Gawa 10:43)

Ang paniniwala sa bahagi ng magpatawad sa kapatawaran ng Diyos ang siyang sanhi na nagpalaya ng kanyang mga kasalanan. Hindi ang kanyang paniniwala ang dahilan upang patawarin siya ng Diyos. Napatawad na ng Diyos; nasa atin na maniwala na ganoon at nakatanggap kalayaan sa sikolohikal mula sa pagkakasasala.

Ang kapareho sa salitang ito ay ginamit sa talata:

“Dumating si Juan na nagbibinyag sa ilang at nangangaral ng binyag ng pagsisisi para sa kapatawaran [aphesis] ng mga kasalanan.” (Marcos 1:4, NKJV)

Ang binyag ay higit pa sa paglilinis ng tubig sa ibabaw ng balat. Ang binyag ay nilayong tulungan tayong matukoy ang kamatayan ni Jesus, paglibing at pagkabuhay muli. Kaya nga ang Biblia ay sa pamamagitan ng lubos na paglubog sa tubig. Bagama't namatay (kamatayan), kayo ay inilibing sa ilalim ng tubig (libing) at itinataas (pagkabuhay muli) mula sa tubig. Ito ay magandang simbolo ng kamatayan sa sarili at bagong buhay kay Cristo.

“At ang bautismo, kung saan ang [baha ni Noe] na ito ay isang imahe, ngayon ay nagbibigay sa iyo ng kaligtasan, hindi sa pamamagitan ng paghuhugas ng laman, ngunit sa pamamagitan ng pagpapalaya sayo mula sa pakiramdam ng kasalanan sa harap ng Diyos, sa pamamagitan ng muling pagbabalik ni Jesucristo mula sa mga patay.” (1 Ped 3:21, BBE)

Ang ginhawa na dumarating sa makasalanan ay isang napagtatanto na hindi hawak ng Diyos ang ating mga kasalanan laban sa atin; na Siya ay tunay na nagpapatawad. Naintindihan natin na ang kamatayan ni Jesus ay hindi isang uri ng kasiyahan; hindi upang magbayad ng isang ligal na parusa sa Diyos kinakailangan, ngunit upang maipakita ang pagmamahal ng Diyos sa atin. Ang King James Version ay isinalin ito (1 Ped 3 21) bilang “isang mabuting budhi sa Diyos.”

May Kondisyon ba sa Kapatawaran?

Gayunpaman, tila mayroong isang kundisyon na nakakabit sa kapatawaran ng kasalanan, tulad ng iminungkahi ng mga talatang ito:

“Sapagkat ito ang aking dugo ng bagong tipan, na ibinuhos para sa marami para sa kapatawaran ng mga kasalanan.” (Matt 26:28)

“At halos lahat ng mga bagay ay sa pamamagitan ng kautusan ay nalinis ng dugo; at kung walang pagbubuhos ng dugo ay walang kapatawaran.” (Heb 9:22)

Parang Mukhang sakripisyo, dugo at kamatayan ang kinakailangan. Gayunpaman, kahit na ito ay lubos na maling pagkaintindi. Isaalang-alang ang mga talatang ito:

“Sakripisyo at handog na hindi mo ginusto; Ang aking mga tainga ay iyong binuksan: ang handog na susunugin at sa kasalanan dahil sa ay hindi mo na kinakailangan. mga handog na susunugin o hain” (Psa 40:6)

“Sapagkat hindi ako nangusap sa inyong mga ama, ni inutusan ko sila sa araw na aking dinala sila palabas ng lupain ng Egipto, hinggil sa mga handog na susunugin o mga hain:” (Jer 7:22)

“At ang bawat pari ay tumatayo araw-araw na paglilingkod at madalas na nag-aalok ng parehong mga sakripisyo, na hindi matatanggal ang mga kasalanan” (Heb 10 11)

Maraming iba pang mga talata na nagpapakita na ang Diyos ay hindi nangangailangan ng mga sakripisyo upang patawarin tayo. Ngunit binigyan Niya sila sapagkat kailangan natin silang maunawaan na pinatawad tayo. Ang sangkatauhan ay nangangailangan ng isang nakikitang token upang matulungan siyang umabot sa pananampalataya. Maraming mga halimbawa sa banal na kasulatan ng Diyos na tumatanggap ng mga pangangailangan ng tao⁹.

Ito ay sapagkat ang ating kalikasan ay napakasama sa takot sa Diyos na ay nagmula sa kasalanan na sa ating mga tao ay naramdaman na kailangan ang mga hain bago tayo magingpinatawad. Ang pamamayani ng iba't ibang uri ng pagsasakripisyo sa mga sinaunang paganong kultura (naghahanap ng katiyakan ng kapatawaran) ay nagpatotoo dito. Sinasabi sa atin ng Diyos pinatawad tayo ay hindi sapat; kailangan namin ng isang nakikitang representasyon upang gawin itong totoo.

Hindi kailanman kailangan ng Diyos na makita ang dugo at kamatayan bago Niya maramdaman na pinatawad ang kasalanan.

⁹ <https://characterofgod.org/love-allows-for-growth/>

4. Pagpapatawad sa Bibliya: Ilang Halimbawa

Tingnan natin ang ilang mga kwento at ilustrasyon upang makatulong na mas maunawaan ang Biblikal kapatawaran at kung paano tinangka itong turuan ng Diyos.

Abram

Ang isang mabuting halimbawa ng tao na nadama ang pangangailangang magsakripisyo ay si Abram. Sinabi ng Diyos kay Abram (pinalitan ng pangalan ni Abraham sa Genesis 17) na ang kanyang binhi ay magiging katulad ng mga bituin, at si Abram ‘... naniwala sa Panginoon ...’ (Gen 15:6) Walang palatandaan (bilang katibayan) ang hiniling o ibinigay. Ngunit nang inalay sa kanya ng Diyos ang lupain, iba ang pa-iba iba ang sagot ni Abram na nagpapahayag ng pag-aalinlangan sa pamamagitan ng paghingi ng tanda:

“At sinabi niya sa kaniya, Ako ang Panginoon na nagdala palabas sa iyo sa mga Taga-Ur ng mga Caldeo, upang ibigay sa iyo ang lupaing upang manahin ito. At sinabi niya [Abram] na Panginoong Diyos, kung saan sa gayon malalaman ko na ako ay magmamana nito?” (Gen 15:7-8)

Si Abram, na walang pananampalataya sa pangako at hindi madaling makamit ang Diyos sa Ang Kanyang salita, ay humiling ng isang visual na simbolo upang matulungan siyang maniwala. Bilang tugon, sinabi sa kaniya ng Diyos na isakripisyo ang mga hayop at hatiin ang mga ito sa kalahati alinsunod sa kulturang mga kasanayan ng araw:

“At sinabi niya sa kaniya, Kunin mo ako ng isang tagapagmana ng tatlong taong gulang, at ang kambing niya ng tatlong taong gulang, at isang ram ng tatlong taong gulang, at isang pagong, at isang batang kalapati. At dinala niya sa kaniya ang lahat, at hahatiin sila sa gitna, at inilagay ang bawat piraso laban sa isa’t isa: datapuwa’t hindi niya hinati ang mga ibon. At nang bumaba ang mga ibon sa mga bangkay, itinaboy sila ni Abram. At nang paglubog ng araw, ay nakatulog si Abram ng mahimbing; at, narito, isang kakilabutan ng matinding kadiliman ang bumagsak sa kaniya.” (Gen 15:9-12)

Sino ang nangangailangan ng ritwal na ito, Diyos o kay Abram? Nakikita natin na nangako ang Diyos kay Abram nang walang anumang mga kundisyon, nang hindi nangangailangan ng isang ritwal, ngunit hindi si Abram makapaniwala. Kailangan niya ang isang bagay upang matulungan siyang maniwala, at tinanggap siya ng Diyos. Alam natin na hindi ito ang paraan na gugustuhin na para makamit mula sa Kaniyang mga pahayag tungkol sa hindi nangangailangan ng mga sakripisyo at sa bunga ng ritwal na 'isang katakutan ng matinding kadiliman ang bumagsak sa kanya.' Ang takot at kadiliman na iyon ay hindi nagmula sa Diyos. Ang isyu dito ay ang pangako ng Diyos sa lupain ngunit ang parehong prinsipyo ay nalalapat hinggil sa kapatawaran - kailangan ng mga tao ng katiyakan na ang Diyos ay mapatatawarin at ang Diyos ay magandang lood na nagbigay sa kanila.

Ang Sistema ng Sakripisyo

Ang Diyos, sa Kanyang hindi kapani-paniwala na karunungan, ay kanyang tinanggap si Abram at sa kalaunan ng mga pangangailangan ng Israel habang nagtuturo din ng magagandang alituntunin ng katotohanan. Ang sistema ng pagsasakripisyo ng santuario, na ibinigay sa pamamagitan ni Moises, ay ibinigay din upang maitiyak sa tao na siya ay mapapatawad kahit na:

“... hindi posible na ang dugo ng mga toro at mga kambing ay dapat magtanggap ng mga kasalanan.” (Heb 10:4)

Nakita natin, sa mga talata kanina, na ang mga sacripisyo ay hindi ninanais ng Diyos. Ito ay sa tao na naisip na ang kamatayan ay hinihingi bilang tugon sa kasalanan. Samakatuwid, sa awa, nilikha ng Diyos ang isang sestima ng sakripisyo upang mapaunlakan ang hindi pagkakaunawaan ng tao upang ang tao ay maniwala na siya ay pinatawad. Ang paglilingkod sa santuwaryo ay ang sistemang

binigyan ng Diyos kay Moises upang payagan ang bansang Israel ng isang paraan upang harapin ang kasalanan at pakiramdam na malapit silang makipag-ugnay sa Diyos (ang Diyos ay malapit at malapit sa atin, ngunit ang hindi pananampalataya ay nagpapahiwatig sa atin na Siya ay malayo).

Ang santuwaryong paglilingkod ay isang bisual na paraan ng pagtuturo ng mga espirituwal na katotohanan at pagpapatawad sa mga makasalanan at sa bansa. Sa kasamaang-palad, gaya ng marami pang ibang pagkakataon tungkol sa pakikipag-ugnayan ng Diyos sa atin, hindi nagtagal ay sa maling pagkaunawa at naging bakanteng ritwal. Habang hindi napupunta sa mga detalye ng mga serbisyo ng santuwaryo, ang punto nito ay dinisenyo upang magturo ng isang mas mataas na katotohanan. Tingnan natin ang iba pang mga halimbawa kung saan nahirapan ang Diyos na ang tao ay matiyak ng Kanyang pagpapatawad kahit mula pa sa pinakaunang pangangailangan nito - isang mahirap na panahon dahil hindi sa Kanyang mga limitasyon kundi dahil sa mga ng tao.

Adan

Nang ang Diyos ay dumating upang makipagtagpo kina Adan at Eba sa hardin, nagtago sila at tumugon si Adan sa tawag ng Diyos sa pagsasabing:

“... Narinig ko ang iyong tinig sa hardin, at natatakot ako, sapagkat ako ay hubad; at nagtago ako.” (Gen 3 10)

Ang pag-aalala ba ni Adan sa pagiging hubad ay dahil sa kawalan ng damit o dahil sa paglantad ng kanyang kasalanan? Ang pisikal na pagkahubad ay hindi nakikita na maging problema:

“At pareho silang hubad, ang lalaki at ang kanyang asawa, at hindi nahiya.” (Gen 2:25)

Tila ang pagkalantad ay pinag-alala ni Adan ay hindi pisikal.

Pansinin ang tugon ng Diyos:

“... Sino ang nagsabi sa iyo na ikaw ay hubad? ... “(Gen 3 11)

Ang mahalaga, sinasabi ng Diyos na ‘Hindi ko sinabi sa inyo na kayo ay hubad; Hindi ko itinuro o isinusumpa ang inyong kasalanan; Ayaw kong maging sanhi

kayo ng kahihyan at pagkahiya.’ Ngunit hindi humingi ng tawad si Adan. Handang magpatawad ang Diyos, ngunit ayaw itong tanggapin ni Adan at ayaw pa rin niyang paniwalaan ang Diyos, dahil hinihigbi ni Adan ang kasinungalingan ni Satanas at pagkatapos ay itinago niya ang kanyang sarili mula sa Kanyang Ama sa Langit nang may takot. Ito ang namana ng nalalabing bahagi ng sangkatauhan – ang takot sa Diyos at paniniwala na kailangang payapain ang Diyos.

Cain

Maraming nakaramdam tulad ni Cain na nagsabing:

“... Ang aking kasamaan ay mas malaki kaysa maaari itong patawarin.” (Gen 4:13 KJV marginal reading)

Narito ang mga bersyon na naglalabas nito nang kapareho:

“At sinabi ni Cain sa Panginoong Diyos, Ang aking kremin ay napakalaki para ako ay mapatawad.” (Gen 4: 13, Pagsasalin sa Brenton Septuagint)

“At sinabi ni Cain sa PANGINOON, Ang aking kasalanan ay napakalaki upang mapatawad.”(Gen 4 13, Lamsa)

Kaya’t, sa kasong iyon, hindi ang Diyos ang hindi maaaring magpatawad ngunit hindi ito matanggap ni Cain, marahil ay hindi siya naniniwala na ang Diyos ay maawain. Habang ang isang konsensyang nagkakasala ay inilaan upang ihatid tayo sa Diyos upang makatanggap ng katiyakan ng kapatawaran at pagbalik ng ugnayan, maraming mga tao ang pinahihintulotan ito na magdulot sa kanila ng panghihina ng loob at kawalan ng pag-asa - higit sa lahat dahil sa kanilang hindi pagkakaunawa sa mapagmahal, walang-hanggang pagkatao ng Diyos - hindi sila naniniwala na malayang nagpapatawad ang Diyos.

Jacob

Si Jacob ay nakikipaglaban sa damdamin ng pagkakasala sa kanyang buong buhay para sa mga kasalanan niya, lalo na ang pandaraya sa kanyang ama at iba pang mga kaso ng panlilinlang. (Ang pangalang ‘Jacob’ ay nangangahulugang ‘halili,’ na kung saan ay ginawa ni Jacob sa pamamagitan ng

kanyang mga panlilinlang.) Ang pagbabalik sa kanyang buhay ay dumating sa gabi bago niya nakilala ang kanyang kapatid na si Esau:

“... Si Jacob ay naiwan mag-isa; at may nakikipagbuno sa isang lalaki na niya hanggang sa pagsikat ng araw. At nang makita niya na hindi siya mananaig laban sa kaniya, hinawakan niya ang butas ng kanyang hita; at ang guwang ng hita ni Jacob ay wala na sa kasukasuan, habang nakikipagbuno sa kanya. At sinabi niya, Pakawalan mo ako, sapagka’t maghahapon na. At sinabi niya, Hindi kita pakakawalan, maliban kung pagpalain mo ako. (Gen 32 24-26)

Inilarawan ito bilang isang pisikal na pakikipagbuno ngunit, higit pa rito, desperado si Jacob para sa pagpapala ng katiyakan ng kapatawaran. Nang sa wakas ay natanggap niya iyon, binigyan din siya ng karagdagang kasiguruhan sa pamamagitan ng isang pagbabago ng pangalan:

“At sinabi niya, Ang iyong pangalan ay hindi na tatawaging Jacob, ngunit Israel: sapagkat bilang isang prinsipal mayroon kang kapangyarihan sa Diyos at kasama sa mga tao, at nanaig ka.” (Gen 32:28)

Tiyak na hindi siya nanalo sa pisikal na pakikipagbuno (v25), ngunit nanaig siya sa kanyang sariling pag-iisip na makatanggap ng pinakahinahabol na kapatawaran at kaluwagan ng kanyang pasanin.

Sa oras ng kaguluhan na inilarawan ni Jesus bago ang pangalawang darating, mayroong isang partikular na oras / pangyayari na magkatulad sa karanasan ni Jacob habang ang mga tao ay humingi ng katiyakan ng kapatawaran bilang paghahanda sa pagdating ng Panginoon. Kahit na ito ay tinukoy bilang “ang oras ng kaguluhan ni Jacob”

“Sayang! sapagkat ang araw na yaon ay dakila, upang walang katulad ito: maging ang panahon ng kaguluhan ni Jacob; subalit siya ay maliligtas mula rito.” (Jer 30:7)

Tila mas madaling maranasan (at maging ng buhay ngayon) kung magkakaroon tayo ng katiyakan na ang Diyos ay maawain, na hindi Niya isinusumpa, na tayo ay pinatatawad. Ang pag-unawa kung paano pinatatawad ang ating mga kasalanan ay nagiging mas napadali.

Ang Babaeng Nahuling Nangangalunya

Tingnan natin ang kuwento sa Juan kabanata 8 ang babaeng nangangalunya. Si Jesus, matapos sabihin sa kanyang mga nagparatang, 'Ang walang kasalanan sa inyo, ay siyang unang bumato sa kaniya,' (talata 8) ay isumulat ang Kanyang daliri sa lupa. Iniisip ng marami na ang isinulat Niya ay isang bagay na nagdulot ng sariling mga kasalanan na nagbunga ng kanilang paghatol sa sarili. Dahil sa takot na hatulan sila mismo, ang mga nagparatang ay lumayo nang isa-isa. Nang wala na sila, tinanong siya ni Jesus:

“... Babae, nasaan ang mga nagparatang sa iyo? walang bang taong humatol sayo? Sabi niya, Wala kahit isa, Panginoon. At sinabi sa kaniya ni Jesus, Ni hindi kita hahatulan: humayo ka, at huwag ka nang magkasala.” (Juan 8:10, 11)

Si Jesus, ang paghahayag ng pagkatao ng Diyos sa sangkatauhan, ay nagpakita sa atin, sa pamamagitan ng Kanyang pagharap sa nangangalunya at sa mga nagparatang, na ang saloobin ng Diyos sa mga makasalanan ay simple at ganap na pagmamahal at pagpapatawad. Maaaring hindi natin madama na nauugnay Siya sa atin sa gayong paraan, ngunit ang pananampalataya ay hindi nadarama. Ang trabaho natin ay maniwala na mahal tayo ng Diyos at pinatawad tayo sa kabila ng ating mga kasalanan, gaano man kadilim ang mga ito. Ito ang dapat nating paniniwala tungkol sa Diyos, kahit nadarama man natin na ito ay totoo o hindi. Ang paniniwala sa walang-pababagong pagmamahal ng Diyos sa tuwirang oposisyon sa ating damdamin ay isang pakikibaka laban sa sarili. Ito ang pakikipaglaban ng pananampalataya. Pag-isipan tulad ng babaeng ito: Inamin ba niya ang kanyang mga kasalanan? Hindi. Alam ba niya na si Jesus ang Tagapagligtas? Hindi. Subalit pinatawad siya ni Jesus nang walang paghatol.

Sa mga halimbawang tiningnan natin, ang hirap ng Diyos ay hindi kailanman parang pagpapatawad. Ang hamon ay laging kumbinsido sa tao na pinatawad na siya.

5. Patawad sa Bibliya: ay Ipinapakita ang Puso ng Diyos

Napagtanto na ang kapatawaran ay isang transaksyon ng dalawang partido, tingnan natin nang mas malapit kung ano ang nagaganap sa puso ng Diyos — sa antas ng Kanyang emosyon — at kung ano ang pakiramdam ng Diyos sa atin bilang mga makasalanan. Isaalang-alang muli:

“Para sa pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan, na ibinigay niya ang kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi mapahamak, ngunit magkaroon ng buhay na walang hanggan.” (Juan 3:16)

Nakita natin na ang regalong Anak ng Diyos upang mamatay para sa atin ay naunahan ng isang pag-ibig na mayroon sa puso ng Diyos sa mga makasalanan. Ang kapatawaran na ito ay hindi nagmula sa krus; nandun na bago ang sakripisyo ni Hesus. Kung hindi dahil sa dati nang pag-ibig ng Diyos sa atin, ang mga kaganapan sa krus ay hindi kailanman magaganap. Dahil sa pag-ibig ng Diyos sa mundo na ibinigay Niya sa atin ang Kanyang bugtong na Anak. Ito ay isang mahalagang punto sapagkat marami ang naniniwala na ang Diyos ay patuloy na mananatili na may masamang hangarin para sa tao sa Kanyang puso kung hindi dahil sa krus. Maraming nagtuturo na sa krus ay natupad na ng Diyos ang Kanyang pagkapoot o matigas na damdamin sa tao. Gayunman, ang krus ay hindi naghatid ng pagbabago sa emosyonal na tugon ng Diyos sa atin; sa halip, ipinapakita nito ang damdamin ng Diyos para sa tao, na matagal na Niyang gusto bago pa man ang mga kaganapan sa krus. Kinailangang natin ang krus para makamtan natin ang mas malalim na pagsisisi at maniwala na pinatawad tayo.

Huwag Hatulan ang Inyong Sarili Kapag hindi Hinatulan ng Diyos.

Pansinin ang isa pang talata na nangungusap tungkol sa kapatawaran ng Diyos:

“Malalaman natin sa pamamagitan nito na tayo ay nasa katotohanan, at titiyakin natin na ang ating puso sa Kanyang harapan sa anumang isinumpa sa atin ng ating puso; sapagkat ang Diyos ay mas mataas kaysa sa ating puso, at nalalaman ang lahat ng bagay. Mga minamahal, kung hindi tayo hinahatulan ng ating puso, may tiwala tayo sa harapan ng Diyos;” (I Ni Juan 3:19-21, NASB)

Ang orihinal na salita para sa “tiwala” ay mas madalas na isinalin bilang ‘katapangan.’ Mapapasaatin lamang ito kung hindi tayo hahatulan ng ating puso (budhi). Kung malinaw ang ating budhi, talagang magkakaroon tayo ng katapangan sa ating pakikipagrelasyon sa Diyos:

“Tayo nga’y magsilapit nang buong tapang sa luklukan ng biyaya, upang tayo ay makamit ang awa, at makahanap ng biyaya upang tumulong sa oras ng pangangailangan.” (Heb 4:16)

Tila ang malakas na kaugnayan sa Diyos ay nakasalalay sa atin na magkaroon ng malinaw na kamalayan.

Naranasan na nating lahat na ang matinding damdaming iyon matapos nating magawa ang isang bagay na alam nating mali, hindi ba? Ang espiritu ng Diyos ay nananalig sa atin ng kasalanan (Juan 16:8), ngunit para lamang ialay sa atin ang biyaya at pagalingin tayo (Rom 5:20) – hindi natin dapat isipin na ang pananalig ng kasalanan ay ang paghatol sa atin ng Diyos. Ipinaalala sa atin ng apostol na kapag tayo ay sinasadya ng konsiyensiya at nakikipagbuno sa ilalim ng bigat ng kasalanan, hindi natin dapat isipin na ang kaparusahan ay nagmumula sa Diyos. Ang Diyos ay mas malaki kaysa sa puso. Bagaman ang ating mga puso, ang ating mga budhi, ay maaaring kondenahin tayo, ang Kanyang espiritu ng kapatawaran at pagmamahal ay gumagana na upang makuha tayo pabalik mula sa mga kasalanan. Narito ang isang paraphrase ng 1 Juan 3:19-21.

“Ang nasabing isang nabago na buhay ay katibayan na ang katangian ng pag-ibig ng Diyos ay tunay na nakasulat sa loob natin, at sa kaalamang ito maaari tayong magkaroon ng kapayapaan sa kanyang piling, kahit na sa palagay natin ay hindi sapat at makasalanan. Ang katotohanan ay mas maaasahan kaysa sa ating mga damdamin, at Ang kakayahan ng Diyos na pagalingin at ibalik

ay mas malaki kaysa sa ating karamdaman, kaya't magpakatapang ka, sapagkat wala pang alam ang Diyos. Samakatuwid, mga kaibigan ko, kung ang ating mga puso at isip ay gumaling at hindi na tayo hinahatulan, hindi na tayo takot sa Diyos" (1 Juan 3:19-21, RNT)

“Maaari tayong magkaroon ng kapayapaan sa kanyang presensya, kahit na nararamdaman natin ... makasalanan”!

Ngunit ang kapayapaan na iyon ay maaaring nasa ating puso lamang kung naiintindihan natin ang Kanyang pag-uugali sa atin at, syempre, ay may pagnanais na madaig ang kasalanan na iyon. Pinahihintulutan Niya ang ating mga pagkakamali sa paglaan Niya para sa kanila. Noong una, natutunan ko ang maliit na hangang gawa na nakatulong sa akin sa buhay. Siguro natutunan mo din ito. Ang daya ay upang hindi matalo ang iyong sarili emosyonal kapag gumawa ka ng isang bagay na mali, gumawa ng isang hindi magandang desisyon, o talagang nagkakamali sa makaling pagkakataon. Tao tayo; makagawa tayo ng pagkakamali. Maaari kang maghirap ng ilang mga kahihinatnan dahil sa mga pagkakamali, ngunit aminin ang iyong pagkakamali, aminin na ikaw ay hindi perpekto, gawin itong tama sa anumang paraan na kinakailangan at magpatuloy sa iyong buhay. Naniniwala akong nais ng Diyos na gawin natin iyon; Hindi niya gusto na magdala tayo ng mga pasanin. Napatawad Niya tayo, at nais Niya na patawarin natin ang ating sarili at ang iba.

Gusto ba nating maging matakot ang ating mga anak sa buong buhay nila sa mga pagkakamaling nagawa nila noong bata pa sila at walang muwang, o hindi masaya kapag nadama nila na hindi ang kanilang tagumpay ay hindi sa pamantayang itinakda nila para sa kanilang sarili? Gusto ba ni Jesus na laging mawalan ng pag-asa si Pedro sa pagtangga sa kanyang Panginoon? Hindi! Sa gayon ding paraan, nais ng Diyos na malaman natin na hindi lamang Niya tayo minamahal tulad ng pagmamahal natin sa ating mga anak, kundi mabibigyan din Niya tayo ng lakas sa mismong mga aspetong mahina tayo. Sapagka't gayon din sinabi ng Dios kay Pablo:

“Ang biyaya ko’y sapat na sa iyo: sapagka’t ang aking lakas ay nagiging ganap na kahinaan.” (2 Cor 12:9)

Charizomai sa Aphiemi

Isipin ang lohika ng sumusunod na talata:

“Kaya’t ang sumasalungat sa inyo ay nararapat ninyong patawarin siya, at aliwin siya, at baka sakaling malulon ang gayon sa kalungkutan.” (2 Cor 2:7)

Kung patatawarin ninyo ang isang tao, ang pagpapatawad ay nangyayari sa inyong puso, di ba? Nakakaapekto man o wala sa puso ng taong pinatatawad, kailangang mangyari ito sa inyong puso para patawarin ninyo sila. Maaari mong aliwin ang isang tao na ikaw pa rin ang nagpataas ng galit? Hindi, kailangan mong magkaroon muna ng charizomai. Kailangan mong magkaroon ng kapatawaran sa iyong puso. Pagkatapos ay maihahatid mo ang anumang kailangan aliw sa tao upang hindi siya "malamon ng sobrang kalungkutan. ‘Ang pag-aalis ng pagkakasala sa kapatawaran ay aphiemi - tumatanggap ng kapatawaran; muli, dalawang yugto.

Isang Pagsubok sa Pag-unawa

Narito ang isang maliit na pagsubok upang makita kung maaari mong makilala ang pagitan ng dalawang bahagi ng prosesong ito. Tingnan ang talatang ito:

“Kung kanino mo pinatawad ang anumang bagay, pinatawad ko rin kung pinatawad ko ang anumang bagay, na pinatawad ko ito, para sa inyo ay pinatawad ko ito sa katauhan ni Cristo.” (2 Cor 2:10, *naibigay ng italic*)

Ang pangalawang pangyayari ng “pagpapatawad” (*italicized*) ay ipinasok ng mga tagasalin dahil malinaw na ipinahihiwatig ito dahil sinasabi nitong ‘Ako rin,’ ibig sabihin “Ginagawa ko rin iyon.”

Ang tanong na ‘magpatawad’ ay nilayong ‘Kanino ninyo patawarin ang anumang bagay ...’? Ito ba ay *charizomai* (ipinagkaloob) o *aphiemi* (tumanggap ng kapatawaran)? Ito ba ay pagpapatawad na nangyayari sa puso ng tagapagpatawad o ng kapatawaran?

Kung pinili mo ang *charizomai*, pagpapatawad sa bahagi ng tagapagpatawad, tama ang pinili mo. Malamang na sumagot ka sa ganyang paraan dahil sinasabi nito na 'kayo'y magpatawad' - sinasabi ni Pablo sa kanyang mga tagapakinig na magpatawad. Ngunit may isa pang dahilan.

Kung ikaw (ang tagapagpatawad) ay nagpapatawad sa isang tao (ang kapatawaran) na nagkasala sa inyo at ang pagpapatawad na iyon ay *aphiemi*, ano ang nangyari sa kapatawaran? Ang pagkakasala at kahihiyang ay inalis; ito ay talagang nagsasalita tungkol sa epekto sa kapatawaran. Pagkatapos si Pablo, na nagsasalita sa talatang ito (na sinasabing 'Pinatatawad ko rin'), o may iba pang dumarating at aalisin ang kasalanang iyon? Hindi, nawala na. Hindi mo maaaring alisin ang isang bagay (ang pagkakasala at kahihiyang) na wala na. Ngunit maaaring mapatawad si Pablo (*charizomai*) sa kanyang puso (walang matigas na damdamin patungo sa makasalanan) kasama ang taong isinulat niya.

Ang Diyos ay may kapatawaran sa Kanyang puso at nais Niyang malaman natin ito. Sinabi ni Hesus:

“Huwag magulumihanan ang inyong puso ...Ang kapayapaan ay iniwan ko sa inyo” (Juan 14:1,27)

At sinabi Niya ito kaagad pagkatapos na sinabi ni Pedro na hindi niya itatangi si Kristo.

6. Ang Pagpapatawad sa Bibliya: ay Ipinapakita ang Puso ng Diyos

Sa ngayon, inaasahan kong mauunawaan mo kung ano ang isang pagdarasal para sa kapatawaran ng mga kasalanan talagang isang panalangin. Ang unang bahagi ng pagdarasal ay pagkilala at pagtatapat sa kasalanan. Ang pagsisisi at pagtatapat sa iyong mga kasalanan ay may kasamang pagtatanto na ikaw ay nasangkot sa kasalanan, pag-iiwas dito at pag-abandona.

“Ang nagtakip ng kanyang mga kasalanan ay hindi uunlad ngunit ang magtatapat at talikuran ang mga ito ay mahabag.” (Gawa 28:13)

Kapag hindi na kayo nakikibahagi sa kasalanan, walang dahilan para magkasala at kahihyan; ang kasalananag nagiging sanhi nito ay wala na. Ang pagkakasala at kahihyan ay likas na bunga ng maling pagkilos. Itigil ang anumang hakbang na nagiging sanhi ng kasalanan at kahihyan, at ang kasalanan at kahihyan ay titigil. Mukhang simple lang iyan pero, para sa ilan, maaari itong maglahad ng mga hamon. Gayunman may mga pangako tayo sa Biblia tungkol sa Kanyang tulong:

“Huwag kang matakot; sapagka’t ako’y sumasaiyo: huwag kang madismaya; sapagka’t ako’y iyong Dios: akin kang palalakasin; oo, akin kang tutulungan; oo, akin kang itataguyod sa kanang kamay ng aking kabutihan.” (Isa 41:10)

“Hindi dumating sa inyo ang anomang tukso kundi yaong matitiis ng tao: datapuwa’t tapat ang Dios, na hindi niya itutulot na kayo’y tuksuhin ng higit sa inyong makakaya; kundi kalakip din ng tukso ay gagawin naman ang paraan ng pagilag, upang ito’y inyong matiis.” (I Cor 10:13)

Ang Diyos ay pag-ibig (I Juan 4:8) at hindi Siya nagbabago (Mal 3:6). Samakatwid, lahat ng ginagawa Niya ay naaayon sa Kanyang likas kabilang na ang palaging pagpapatawad (charizomai). Lagi niyang ginagawa ang pagmamahal, ngunit ang mapagmahal ay maaaring magbago habang nagbabago ang sitwasyon. Kung hindi natin hahayaang alisin Niya ang

kasalanan at kahihyan, ang kapatawaran (aphiemi)—na nagpapadama ng kasalanan at kahihyan—ay hindi nangyayari sa atin.. Ngunit, sa Kanyang puso, mahal at pinatatawad pa rin Niya tayo at sa huli ay gagawin niya ang pinakamagandang bagay na magagawa Niya para sa mga taong patuloy na hindi tumatanggap ng kapatawaran. Bilang nagtatangi ng kalayaan, pakakawalan Niya ang gayong mga tao sa mga ibubunga nito na inaasam Niyang matanto nila ang nakapinsalang mga epekto ng kasalanan at magsisi. Sa huli, ang patuloy na pagtangi na talikuran ang kasalanan ay magkakaroon ng walang-hanggang bunga ng pagkahiwalay mula sa Diyos, ang Pinagmumulan ng buhay.

Lumawak ang Transaksyon ng Dalawang Partido

Nabanggit ko sa simula na ang pagpapatawad ay transaksyon ng dalawang-partidong na may magpatawad at ang humihingi ng tawad. Gusto kong linawin iyan nang kaunti. Bagama't may dalawang panig na sangkot, ang dalawang proseso ay mas malaya sa isa't isa kaysa sa isang taong maaaring makita sa unang sulypap.

Anong inaasahan ninyong mangyari bilang sagot sa panalangin para sa kapatawaran ng mga kasalanan? Kailangan nating matanto na ang Diyos, sa Kanyang puso, ay pinatawad na tayo kahit tatanggapin natin ito o hindi, alam man natin ito o hindi, kahit gusto natin o hindi. Ang Kanyang pagpapatawad, ang Kanyang charizomai ay hindi umaasa sa ating pagiging mabuti, at hindi ito umaasa sa ating pagsisi o pagtatapat o maging sa ating damdamin na para tayong makasalanan. Patuloy Siyang magmamahal sa atin, upang malayang patawarin tayo at kahit na pagpalain tayo , sa ilang antas, ginagawa Niya sa lahat ng oras (Matt 5 45). Labis na nais Niyang lumingon sa Kanya ngayon at maligtas magpakailanman. Nais Niyang madagdagan ang iyong pag-unawa upang mapagtanto mo ang lalim ng Kanyang pagtanggap at pagmamahal sa iyo.

Ngayong naiintindihan mo ang kapatawaran, manalangin nang nang may katalinuhan kapag humiling ka ng kapatawaran. Huwag ipagdasal ang Diyos na 'charizomai' ka dahil mayroon na Siya. Ang mga tao ay nananalangin 'Pakiusap, Pakiusap, Diyos; patawarin mo ako.' Nakiusap sila at nagmamakaawa at nangako ng 'Mahal na Diyos, kung patatawarin mo lang ako, hindi ko na ito

gagawin.’ At sila nag-iisip at naghahanap ng pagbabago sa Diyos. ‘Diyos, mangyaring maaari Ka bang [tumigil sa pagiging galit sa akin at] patawarin mo ako?’ Hindi mo kailangang gawin iyon — Napatawad na niya tayo. Huwag makiusap na charizomai na mangyari;nangyari ya iyan noon pa.

Ang mas tamang pagdarasal para sa kapatawaran ay maaaring mapasama (walang itinakda pormula) na aminin na ikaw ay nagkasala, puriin Siya para sa Kanyang pag-ibig at pagpapatawad at magpapasalamat sa Kanyang pag-alis ng kasalanan at kahihyan - iyon ay makakaranas ka ng aphiemi . Para sa lahat ng nangyari, kailangan mong pamilyar sa Kanyang batas, pahalagahan ang Kanyang pagmamahal at kapatawaran,, at kailangan mong tumigil sa paggawa ng kasalanan. Ang pagkakasala at kahihyan ay bunga ng inyong maling pagkilos. Kaya tumigil sa mga sa paggawa! Nakatuon ng inyong panalangin ay talagang kailangang makilala kung gaano kabuti at maawain at mapatawad ang Diyos noon pa man, at kung paano ninyo kailangang magbago, hindi Siya.

Habang ang batas, na idinisenyo upang protektahan tayo, ay nakasulat sa bato upang maipakita ang pananatili nito, isinulat ni Jesus ang mga kasalanan ng mga nag-aakusa sa babaeng nangangalunya (Juan kabanata 8) sa alikabok ng lupa na nagpapakita gaano kahanda ang Diyos upang burahin ang mga ito.

Papalitan ng Diyos ang kasalanan sa ating mga puso sa pamamagitan ng pagsulat doon ng Kanyang batas kung papayagan natin Kanya na gawin ito.

“Ito ang tipang gagawin ko sa kanila pagkatapos ng mga araw na iyon, sabi ng Panginoon, ilalagay ko ang aking mga batas sa kanilang puso, at sa kanilang isip ay isusulat ko sila;” (Heb 10:16)

Ang hirap sa prosesong ito ay nasa atin. Maaaring may mga kasalanan sa ating buhay na ginagawa o hinahawakan, na hindi natatanto na ang mga ito ay kasalanan. Kahit hindi natin alam na kasalanan sila, siguro ni hindi natin alam na may kasalanan sila o hindi nila tinanggap na sila ay makasalanan, napinsala pa rin nila tayo. Handa ang Diyos na ipakita sa atin ang mga kasalananang iyon, ngunit maaaring masakit para sa atin. Kapag inaakay tayo ng ating mga karanasan sa buhay na makita ang ating kasalanan, huwag tayong tumalikod sa takot. Madalas isipin ng mga tao na ang kamangmangan ay lubos na kaligayahan, ngunit sa kasalanan ay hindi iyon ang kaso. Kapag natuklasan natin ang kasalanan sa ating sarili, magalak tayo na inakay tayo ng Espiritu ng Diyos na makita ito nang may mithiin na pagsisisi at tumanggap ng kapatawaran at panibagong buhay.

“At siya, pagparito niya, ay kaniyang susumbatan ang sanglibutan tungkol sa kasalanan, at sa katuwiran, at sa paghatol” (Juan 16:8)

“Bukod dito ang batas ay pumasok [ang aming pang-unawa], na [kamalayan ng] pagsalakay [ng ating mga kasalanan] ay laganap. Ngunit kung saan laganap ang kasalanan, lalong naging mas laganap ang biyaya.” (Rom 5:20)

Kapag mas marami tayong oras na kasama ni Jesus, mas makikita natin na makasalanan tayo sa ating mga sarili. Maraming tao ang hindi gusto ang prosesong ito at samakatwid tumigil sila sa pagbabasa ng Biblia o ayaw nilang mapalibutan ng pananampalataya ng iba. Ngunit nagmumula ito sa maling pag-unawa sa Diyos. Hindi tayo pipilitin ng Diyos na magbago; Kailangan muna Niya tayong magbago. Kapag nakikita natin ang ating kasalanan, mahihiling natin sa Diyos na gawin tayong higit na katulad ni Jesus na mas makikilala at mas mabuti. Maniwala tayo na tayo ay pinababanal at nagiging higit na katulad ni Jesus, kahit sinasabi ni Satanas o ng iba na walang nangyayari.

“Masdan ninyo kung gaanong pagibig ang ipinagkaloob sa atin ng Ama, upang tayo’y mangatawag na mga anak ng Dios; at tayo’y gayon nga. Dahil dito’y hindi tayo nakikilala ng sanglibutan, sapagka’t siya’y hindi nakilala nito. Mga minamahal, ngayon ay

mga anak tayo ng Dios, at hindi pa nahahayag kung magiging ano tayo. Nalalaman natin, na kung siya'y mahayag, tayo'y magiging katulad niya: sapagka't siya'y ating makikitang gaya ng kaniyang sarili. At sinomang mayroon ng pagasang ito sa kaniya ay naglilinis sa kaniyang sarili, gaya naman niyang malinis. Ang sinomang gumagawa ng kasalanan ay sumasalangsang din naman sa kautusan: at ang kasalanan ay ang pagsalangsang sa kautusan. At nalalaman ninyo na siya'y nahayag upang magalis ng mga kasalanan; at sa kaniya'y walang kasalanan. Ang sinomang nananahan sa kaniya ay hindi nagkakasala; sinomang nagkakasala ay hindi nakakita sa kaniya, ni hindi man nakakilala sa kaniya." (1 Juan 3:1-6)

Ang susi sa paggaling ng kasalanan at samakatuwid ay ginagawang tama patungkol sa batas at napuno ang buhay ng Diyos, ay upang makilala ang Anak ng Diyos, at linisin ang ating sarili upang maging katulad Niya.

Manalangin para sa pag-unawa ng kapatawaran ng Diyos at isang kagustuhan na buong pasasalamat na tanggapin ito nang walang pag-aalinlangan.

Boud

Palaging kang pinapatawad ng Diyos mula sa Kanyang puso. Ang kanyang kapatawaran ay malayang magagamit at inalok kahit bago ka magtanong. Hindi siya humahawak ng galit sa iyo habang hinihintay kapa gumagawa ng isang bagay. Hindi natin kailangang magsagawa ng mga gawa ng merito bago isaalang-alang ng Diyos na mahal in tayo. Hindi ito usapin ng pag-iingat ng rekord o ikaw sa paanuman ay pagbabalanse ng libro, ngunit ng aktwal na paggaling ng mga puso kaya't ang ating relasyon sa Diyos ay naibalik at ang ating pagkagusto sa kasalanan ay mawala.

Ikaw ay Kanyang mahal na anak at hindi ka Siya nagtataglay ng anumang mga negatibong kaisipan sa iyo o hindi ka rin hinuhusgahan. Ito ay isang kahanga-hangang katotohanan na magpapalaki ng pag-ibig mo sa Kanya. Napagtatanto ang Kanyang malayang inalok (charizomai) na kapatawaran at totoong damdamin para magawang mas madaling tanggapin (aphiemi) ang malayang inalok na kapatawaran at ang paggaling at kaligtasan na kasama nito.

At makabuluhan ito kung ipahambing sa ating karanasan. Isipin lalo na ang mapagmahal na mga magulang ng maliliit nilang anak. Lagi nilang pinatatawad ang kanilang mga anak kapag may ginawa itong mali; hindi nila sila mahal ng mas mababa, at hindi sila humahawak ng sama ng loob sa kanila. Tinutulungan tayo ng ating mga anak na ituro sa atin ang kaugnayan ng Diyos at kung paano Niya itinuturing ang lahat na Kanyang anak.

Kaya tanggapin ang kapatawaran na malayang inaalok sa iyo. Matutong tingnan ang Diyos bilang kamangha-manghang magulang Siya. Hindi ba't pagpapala ang maunawaan ang pagpapatawad ng Diyos? Magalak sa Kanyang kalayaang patawarin at ang pag-alis ng inyong damdamin ng pagkakasala! Sa huli, kung may kilala kang nahahirapan sa kapatawaran, mangyaring ibahagi ang maliit na buklet na ito sa kanila.

Mabilis na Katotohanan sa Pagpapatawad

- Ang pagpapatawad ay ibinibigay ng isang mapagpatawad - ang taong gumagawa ng pagpapatawad.
- Ang pagpapatawad ay natanggap ng isang napatawad - ang taong pinatawad.
- Ang pagpapatawad samakatuwid ay may dalawang bahagi at ito ay isang proseso ng dalawang partido.
- Ang Griyego ay may iba't ibang mga salita para sa kapatawaran na ipinagkaloob at natanggap.
- Ang ipinagkaloob na pagpapatawad ay isinalin mula sa salitang Griyego na *charizomai*.
- Ang natanggap na pagpapatawad ay isinalin mula sa salitang Griyego na *aphiemi*.
- Ang Diyos ay hindi kailanman aktibo, personal na nagpapataw ng parusa para sa mga kasalanan.
- Ang lahat ng kasalanan ay may mga kahihinatnan na likas na resulta ng kasalanan.
- Ang mga kasalanan ay masama (maling gawin) sapagkat nasaktan tayo nito at ang iba pa.
- Ang ugnayan ng Diyos sa atin ay katulad ng mga magulang sa kanilang mga anak.
- Dinisenyo ng Diyos ang bawat isa sa Kanyang mga batas para sa ating pagpapala at proteksyon.
- Wala sa mga batas ng Diyos ang di-makatwiran: "sapagkat ako ang Diyos at sinabi ko ito."
- Ang ating maawaing Diyos ay laging pinatatawad ang bawat kasalanan na ating nagawa.
- Hindi tayo minamahal ng Diyos ng kaunti kapag nahulog tayo sa kahit malubhang kasalanan.
- Ang nais lamang ng Diyos ay protektahan tayo mula sa mga nakakasamang epekto ng kasalanan.

Ang katibayan para sa lahat ng nabanggit na katotohanan ay ibinibigay sa pag-aaral na ito. Ang pag-unawa sa kung paano gumagana ang kapatawaran, na palagi tayong pinatawad ng Diyos, ay nakakatulong na maiangat sa atin ang anumang pasanin ng pagkakasala at kahihyan. Tanggapin ang malayang inalok na kapatawaran ng Diyos at makakaranas ka ng malaking kapayapaan ng isip at isang malinis na budhi. Nawa ang librong ito ay lubos na hikayatin kang lumapit sa Kanya.